

REGISTR
Zawartych Pism.

- № 1. O nębezpieczeństwie Wagi
Polityczney. =
2. Bezstronne zastanowie
nie się nad Projekto-
waną Ustawą na-
stępstwa Tronu w Pol-
szce. =
3. Myśli Polityczne dla
Polski. =
4. Prawdziwy Obywatel Wo-
tyński do P. Mazo-
wieckiego. =
5. Odezwa Galicyjanow
do Polaków. =
6. Ostatnia Przesłoga
dla Polski. =

ODRZA
KRAJOWA

W O H A T O 1

XVIII. 1. 165. 1
9602   add.

P O L A C Y !

URODZIŁEM się wolnym Polakiem,
Bratem Wafzym; i pod tym słod-
kim imieniem żyłem z Wami na
iedney ziemi przez niemały czas
przeciąg. Los nieszczęśliwy, do
którego zażarzały nierząd, domo-
we kłótnie, słabość sił Kraiowych,
i prywata zastępująca miejsce Do-
bra powłzechnego, po stopniach do-
prowadziły Rzeczpospolitą, roz-
dzielił mnie od Was, od kochaney
Oczyzny moiey, i wprzął wraz
z całą Prowincją niegdyś naylu-
dnieyszą i naybogatszą Narodu Pol-
skiego, w iarzmo obcego Mocarstwa.
Lat ośmnaście miia, iak go dźwi-
gam. Lat ośmnaście atoli nie po-

Aa

tra-

trafiły zgasić we mnie przywiązania do Kraiu Oyców moich. Zawzwe o nim myślę. Zawzwe mu żyćz dobrze. W terażnieyszym ofobliwie czacie naywięcey troskliwy iestem o Was Polacy, czyli zostaniecie w nierządzie? iak dotąd byliście; czyli też korzystając z pomyslney pory, którą dla Was zrzędziła Opatrzność, odrodzicie się w Rzeczpospolitą rządną i kwitnącą? czyli pobielicie tylko z wierzchu gmach ten do upadku nachylony? czyli też z fundamentów podnieść go zechcecie? To, cokolwiek postanowiliście u siebie w przeciągu dwóch blisko lat, a postanowiliście bardzo mało, i to iestz nie wżyftko dokończzone, niczym nie iest; iezeli nie poprawicie Formy Rządu. Ani fto tyfięcy Woyska, którego potrzebę kiedyżtedy uznaliście dla obrony Walzey, ani Podatki dobrowolnie ofiarowane, od których przedtym chronił się stan Szlachecki, nie

zapewnią na dalszy czas losu Waszego, jeżeli stałego i dobrego Rządu nie ugruntuiecie na zawfze. Dziwno mi jest nawet, czemu na sam koniec Obrad Waszych odłożyliście poprawę Rządu? iak gdyby umyślnie chcieliście czekać na skończenie pokoju między Wojuiącemi Sasiadami, który Waszym interesom mniey sprzyiać może niżeli ościenna Woyna. Alians z iednym Sasiadem zawarty uspił Was podobno. Lecz pamiętaycie na to, że interes wiąże poipolicie Przymierza, interes ie rozwiązuie. Polityka Gabinetów zwykła zawfze kalkulować, do iakiego punktu można spodziewać się korzyści, lub straty z każdego Aliansu. Jedna okoliczność, iedna chwila odmienić wszystko może. To prawda, że pomimo użytego lekarstwa Konfederacyi na Seymie terażnieyszym, długie spory między Wami, i próżne deklamacye naywięcey zabrały Wam

cza-

czasu, tak dalece, iż ani większość nawet głosów nie wiele pomogła do czynnych Selsyi. Trzeba było pierwej wielką odprawić walkę między różnie myślącemi Synami Ojczyzny. Lubo i ci nawet łączyli się razem z drugimi w tym wszystkim, gdzie tylko szło o istotne dobro Kraiu. Na nic tak iednomyślnie nie zgodziliście się, iak na sto tysięcy Woyska, i na Podatek w ogólności. Lecz kiedy odwalony już jest kamień nieufności, który przedzielał serca Wafze, kiedy wzięwłszy się za ręce zdaiecie się teraz tchnąć iednym duchem, poświęćciez tę resztę czasu na udoskonalenie dzieła nayzbawienieyszego dla Ojczyzny. Przewiduję ia, że chcąc poprawić Rząd, trzeba walczyć Wam ieszcze z zastarzałym przesądem, z interessem prywatnym i z niewiadomością. Zaczniycie tylko od tey naypierwszey poprawy, abyście Rząd układali porządnie, a zwyciężycie przeszkody

porządkiem , stałością , i miłością Ojczyzny. Każdy może i powinien otworzyć zdanie swoje , iak myśli ? Gdyby zaś kto z Was myślał przeciwnie większości zdań , za to obdarzać go nie należy tytułem ani Moskala , ani Prusaka , ani Austryaka. Czas iest , abyście iuż byli wszyscy Polakami i wszyscy swoimi. Byłby albowiem nayspierwszy krok do utraty wolności Wafzey , gdyby Obywatelowi , a dopieroż Seym składającemu nie wolno było o Rzeczypospolitey myślić , iak czucie , i mówić , iak myśli , byle tylko bez szczypania drugich słowami , bez wylania żółci i czernidła. Bo ieżeli w prywatnych posiedzeniach takowe mowy nie są przyzwoite , tym bardziej w publicznych Obradach , gdzie Maieftat zgromadzonych Stanów zasiada , mieścić się nie powinny. Ja Gallicyanin , ale sercem i duszą Polak , co myślę o istotnieyszch
 czę-

częściach; do Waszego Rządu potrzebnych, krótko powiem.

Chcieć Rzeczpospolitą Waszą na inną zupełnie przelać formę, byłoby rzeczą niebezpieczną i trudną. Jest ona iak ów stary gmach, w którym gdyby kto chciał czynić rozrządzenia podług nowego zupełnie abrysu, wzruszonyby został we wszystkich częściach swoich i upadłby nareszcie. Dobry bydz może Rząd Angielski, Hollenderski, Szwaycarski i nowej Rzeczypospolitey Amerykańskiey, ale każdy z nich jest dobry dla swego Kraiu. Różne położenie mieysca, różny geniusz, różne obyczaje, jest to tyleż przeszkod do przyięcia tamtych ustaw. I byłby trefunek nayosobliwszy na świecie, gdyby Rząd służący iednemu Narodowi, mógł przydać się drugiemu. A do tego, ieżeli w którym, to w Republikantskim Kraiu naytrudnieysze jest dzieło czynić wiel-

kie odmiany. Trzeba pierwey gądzić się nieiako ze wszystkiemi Obywatelami, z ich sercem, ich charakterem, ich sposobem myślenia i uprzedzeniem, aby z chęcią przyięli i z stałością potym utrzymywali to, co od nich samych zawisło przyiąć i odmienić. Z teyto przyczyny Solon Grecki ów Prawodawca, używszy umiarkowania w napisaniu Praw, które zostawiło nasienie przyfzłych niezczęść Rzeczypospolitey Ateńskiey, rzekł: *Nie napisiałem Praw dla Ateńczyków, iakie można było napisać, ale napisiałem najlepsze, iakie oni mogli tylko znieść.* Próżno też byłoby kusić się o ustawę Rządu ze wszystkim doskonałego. Ten będzie naydoskonalszy, który będzie miał w sobie naymniey wad i błędów. Ani naywiększa gorliwość malująca w myśli swoiey piękne obrazy doskonałości, nie może sobie podchlebiać, iż potrafi ułożyć nayrządnieyszą Rzeczypospolitą. Alboż
Pla-

Plato nie uroił był sobie takiej Rzeczypospolitey w buynym dowcipie swoim? cóż okazał? piękne sny i marzenia.

Odłożywszy zatem na stronę to wszystko, cokolwiek nie jest istotną rzeczą do poprawy Rządu, a co mogłoby sprawić przeszkodę do przyięcia rzeczy ważniejszych i potrzebniejszych w Rzeczypospolitey Walszey, zacznijcie Polacy od samych fundamentów. Moim zdaniem, dwa są źródła, z których wypłynęły na Rzeczpospolitą Walszą wszystkie niefzczęcia i Rząd osłabiły; to jest: *liberum veto* i późniejsze Bez Królewia. Te to dwie mniemane zręcznice Wolności Walszey otworzyły drogę obcym Mocarstwom do mieszania się w interesła Rzeczypospolitey, te nierząd wieczny w Domu zaszczepiły, te z obrony Kraiowej wyzuły, Imie nawet Walsze wymazały z rzędu Narodów Europeyfskich.

W pier-

W pierwszych początkach Wolności Wafzey, kiedy po wygasłej męzkiej linii Piafów, ftan Rycerki zaczął dzielić fię Władzą z Królem i Senatem, i żaden Ziazd Walny nie mógł bydź prawnie złożony bez przytomności Poftów Ziemskich, wszystko było ftanowione na Seymach większością głoſów; i miała wtenczas Rzeczpoſpolita dobre Prawa, dobry Rząd, Skarb i Woyſko. Od Roku dopiero 1536. gdy Seymy poczęły bydź burzliwe, Poftowie niektórzy choć w mnieyſzey liczbie, ale zuchwali i zebatfi nie chcieli łączyć fię z większością, upieraiąc fię przy zdaniu ſwoim i nie dopuſzczaiąc tego, aby więkſza liczba dawała Prawa Kraiowi. Tym ſpoſobem pierwsze ukowane było ogniwo zrywania Seymów od ſtrony mnieyſzey ſprzeciwiaiącey fię dobrze myſłącym. Po ſtopniach przyſzło do tego, że nie mogły żadne piſane bydź uftawy, tylko za jednomyſlnością Seymuiących.

Jeden

Jeden Posel miał moc tym słowem: *Niepozwalam*, nie tylko odrzucić wszelką propozycyą, ale co gorzszą, zerwać i rozprużyć cały Sejm, a nawet zniszczyć to wszystko, cokolwiek już było na nim postanowionego za powszechną zgodą. Pierwszy tego nieszczęśliwy stał się przykład w Roku 1652. za Jana Kazimierza. Rzecz do uwierzenia trudna! że nie tylko przykład ów był dobrze przyjęty na Sejmie, ale nawet po niedługim czasie na Konfederacyi Generalney Roku 1696. *liberum veto* nazwane było *unicum & specialissimum jus cardinale*. Od owego czasu iak wiele niezgoda i interes prywatny nazrywały Sejmów, przypominać Wam nie trzeba. Konfederacye, które nieznały *liberum veto*, więcey stały się szkodliwym lekarstwem dla Ojczyzny, niżeli pomocą. A tak Rzeczpospolita została bez Rządu, bez Woyłka, bez Pieniędzy. Dziwić się trzeba, że

diu

dla tego dawno już nie upadła. Gdyby albowiem dom naygruntowniej budowany przez sto kilkadziesiąt lat nie miał zadnego opatrzenia i poprawy, czyliżby się z gruntu nie walił? Postrzegli to acz późno cnotliwi Obywatele, chcieli się ratować, ale obce Mocarstwa mające już wpływ do Rządu na nierządzie Wafzym zasadzonego, i dyktujące Prawa, na Seymie Roku 1768. narzuciły Polszcze *liberum veto* za Prawo Kardynałne w Materyach *Status*, to jest w tym wszystkim cokolwiek Rzeczpospolitę Wafzą rządną i mocną uczynićby mogło, a dozwoliły tylko większości głosów w samych materyach ekonomicznych, czyli w mnieyszey wagi rzeczach. Jakie mi więc stopniami przyśzliście do kresu słabości Wafzey, takimi wracać się Wam potrzeba do odzyskania pierwszych sił. Jesteście teraz szczęśliwsi Polacy, że zrzuciwszy iarzmo podległości w tak pogodnym czasie

wzglę-

względem zazdrośnych sąsiadów Waszych, sami sobą władniecie. Zastrąćcież na zawższe to haniebne *liberum veto*, które Was o tyle przyprawiło nieszczęść. A jeżeli potrzebna jest kiedy iednomyślność, ta niech będzie w tym tylko, czego nigdy sobie nie życzycie, aby się stało, lub raz ustanowione odmienić mogło. Bo trudno jest, żeby się wszyscy razem na złe zgodzili, a bardzo jest łatwo, aby ieden zły najlepszey rzeczy mógł sprzeciwić się.

Czyli zaś sama tylko prosta więk szość głosów, czyli trzy czwarte części w niektórych okolicznościach mają być miarą Seymów Waszych, nie tak zaştanawiać Was powinno, iak to, jeżeliby takowa różna więk szość zawisła koniecznie od Instrukcyi Woiewództw. Prawda jest, że Naród w znaczney liczbie zgromadza się na Seymiki, ale czyli będzie

miał

miał ten Naród tyle czasu, tyle światła, tyle własnego zdania, aby sam rozeznał potrzebę iedney od drugiey rzeczy? Czyli kilka możnych Osób złączonych ze swemi Przyjaciółami nie zechcą na miejscu Narodu pisać Instrukcyi, iakie zdawać się będą dogodne własnym ich interesom? Jeżeli wypadną okoliczności wymagające sekretu, i dzielności prędkiego skutku, czyliż przed czasem będą po Kraiu rozgłaszane? Iub do długiego czasu odwlekane? Walze Woiewództwa nie osobno każde wzięte, ale razem w Reprezentantach swoich na Sejm zebrane, dopiero wtenczas mają moc składać władzę Prawodawczą, nie rządzą się one każde oddzielnie tak, iak Prowincye naprzykład Rzeczypospolitey Hollenderskiey, od których zdania Deputowane Osoby do Stanów Generalnych na krok odstąpić nie mogą. Prowincya iednak Fryzyi spuszcza się zupełnie na ros-

tro-

trópnosć swoich Deputowanych. Gdybyście przynajmniey Polacy otoczeni byli Kraiami Republikant-
skimi, iak ten dopiero wspomnio-
ny, możnaby dopuścić wszystkich
niebezpieczeństw, w któreby także
one wpadać musiały. Lecz w po-
śród najmocnieyszich prawie i
nayabsolutnieyszich Mocarstw mie-
szkaiąc, należy Wam, ile tylko zgo-
dzić się może z Rządem Republi-
kantskim, wszystkie zamknąć wrota,
któremiby słabość rządu do Was
wcisnąć się mogła. Jeszczebym go-
dził się na Instrukcyę Woiewództw,
co się tycze podatków, od których
prawie utrzymanie innych części
Rządu zawisło. Bałbym się tylko,
abyście tym sposobem nienarobili
Instrukcyi zniżających podatki Szla-
checkie za naypierwszą sposobno-
ścią. Gdyby zaś Woiewództwa nie
mogły zlewać władzy na Posłów, i
roztropności ich oddać zaradzenia
około dobra powszechnego, iakiego

ozę-

częstokroć wymaga zdarzona pora i nagła okoliczność, nie mieliby za co Posłowie odpowiadać Obywatelom na Seymikach Relacyinych. Jle że nie ich własne zdanie, ale zdanie Woiewództwa w Instrukcyi przepisane wpływałoby do Prawodawstwa. Sami zaś z ekstraktem Instrukcyi w rękę, byliby niememi tłumaczami woli iego. Rostropność więc radzi, aby to oddać Reprezentantom, czemu Woiewództwa na mieyscu z wielu przyczyn same zaradzić dostatecznie nie potrafiłyby; a dla zabezpieczenia czułości Posłów o los Oyczyzny, obowiązać ich do ściśley swemu Woiewodztwu odpowiedzi po każdym skończonym Seymie.

Drugim źródłem nieszczęść Wazzych Polacy, były dotąd Bez-Królewia, nie te, które zdarzały się za Panowania Piaстів, ani te, które sadzały na Tron krew Jagiellońską, ale te, które dosięgnęły bliżey wie-

B

ków

ków naszych. W owych pierwszych czasach Elekcye były tylko prawie ceremonią. Korona Królów, do której zwyczajem wszystkich Północnych Kraiów obierali Polacy, stała się darem ich dla domu Piastów, i z powodu spokoynosci publiczney oddawana była porządkiem następną aż do Kazimierza Wielkiego, ostatniego z Dziedzicznych Królów. Jeżeli można Dziedzictwem nazwać takowe Panowanie. Ludwika i Jagiellonów Elekcye były już rzeczywiste i razem Wolności Waszey użyteczne. Wtenczas dopiero Rzeczpospolita Walsa zaczęła być Rzeczpospolitą. Wtenczas nabyła obfzernych Przywilejów i swobód. Nigdy iednak dla niey moment nie był przyjaźniejszy, iak po śmierci Zygmunta Augusta ostatniego z linii Mezkiey Jagiellonów. Od owego czasu zapewniała sobie przy każdej Elekcyi Królów rozszerzenie Władzy swoiey przez *Pacta Conventa*,
któ-

które sprawiedliwie nazwać możecie Palladium wolności Wafzey. Po-ki więc Polacy byli troskliwi tylko o samo ugruntowanie Rządu Republikantskiego, Bez - Królewia nie tylko Rzeczypospolitey nie szkodzi-ły, ale nawet korzyść iey przynio-ły; Lecz skoro z Elekcyi Królów zaczęła prywata robić publiczny iar-mark, różne Mocarstwa Europeyskie trafiły do Polski, to z pieniędzmi, to z obietnicami, to nakoniec z gro-źbami; iedne starały się w Dom swóy wprowadzić Koronę, aby z czasem cały Kray do Państw Dziedzicznych przyłączyć mogły, drugie prowa-dziły do niey Sąsiadów lub Przyia-ciół swoich, spodziewaiąc się z nich pewney pomocy w zdarzonych oko-licznościach. Pamiętny Wam po-winien być Traktat ów haniebny Jana Kazimierza z Ferdynandem III. Cesarzem uczyniony, gdy u niego o posilki starał się przeciwko Szwedom, że nie tylko po śmierci Jana

Ba

Ka-

Kazimierza Królem Polskim obrany
 bydź miał Arcy-Xiażę Austryacki,
 ale też zawsze przy obieraniu Kró-
 lów Polskich Arcy-Xiażęta Austry-
 accy pierwszeństwo między innemi
 do Korony mieć powinni byli; któ-
 ry to Traktat dopiero za Jana III.
 idącego na obronę Wiednia, zni-
 szczony został. Wielorakie potym
 bywały przy Traktatach sekretne
 umowy między Monarchami zape-
 wniające wcześniej dla kogoś Tron
 Polski. Pierwey na Króla zgodzo-
 no się po Gabinetach Cudzoziem-
 skich, a dopiero dopuszczono Po-
 lakom odprawić ceremoniał Ele-
 kcyi między Warszawą i Wola. Je-
 żeli zaś strona przeciwna sadzała
 na Tron kogo drugiego, na ówczas
 zapalona Woyna domowa przez za-
 graniczne Woyska, przez uzbroio-
 ne ręce własnych Oyczyzny Synów,
 więcey po Kraiu klęsk i szkody spra-
 wiła, niżeli w którey stronie trzęsie-
 nie ziemi. Z tey to przyczyny Bez-
 Kró-

Królewie u Was jedno znaczy, co rewolucya. I to to jest Polacy wolna Wafza Elekcyja Królów, którą się chlubicie w oczach całej Euro-py? Czas jest, abyście się więcej sami nie mamili. Nie Wy, ale Wam obierają Królów. Ani nawet Woyfko Wafze, które powiększyliście, nie zabezpieczy wolney Elekcyi, iak sobie podchlebiać możecie. Owszem toż samo Woyfko usłużyć potrafi ambicyi którego z możnych Oby-watelów. Przykłady i obce i do-mowe, powinny Wam być prze-ftrogą. Obierzcież sobie raz przy-najmniej sami jedną Familią, na-wet Zagraniczną, i oddaycie iey następstwo Tronu, przywiązawszy Królować mających koniecznie do Kraiu. Będziecie mieli Królów swo-ich, na łonie Wafzey ziemi wychowa-nych, Oyczyznę kochających, rze-czą i imieniem Królów Polaków. Je-żeli obawiacie się tego, aby Sukces-sya Tronu nie zaprowadziła z cza-
sem

sem do samowładnego rządu, w Rzeczypospolitey jest mocy czynić takie umowy z przyszłemi Królami przy kaźdey Koronacyi, iakie здаwać się będą naybezpieczniysze dla Wolności. A gdyby który z nich przestąpić chciał granice powierzoney sobie władzy, *Pacta Conventa* zwróca go na swoie miejsce. Wreszcie co raczey wybierać Wam należy, czyli w Elekcyi Królów pewny nierząd, a potym pewną zgubę całego Kraiu aż do zatracenia imienia Polskiego? czyli też w następstwie Tronu niepewną przemianę wolney Rzeczypospolitey na Rząd Samowładny w tychże samych Polskich granicach? Ja, który już niezczęśliwie doświadczam obcego Panowania, z dwóch złych rzeczy, chętniebym teraz obrał mnieyszą. Przynajmniey rozumiałbym język mego samowładcy, którego teraz nie umiem. Lecz darmo tą daleką przyszłością zatrudniacie się Polacy.

lacy. Tak odmieniają się Rzeczypospolite na świecie iako też Monarchie. Jeżeli niesprawiedliwość i gwałt panują w Rządzie Republikańskim, wtenczas uciemiężeni wiążą się zwykli do Naczelników Narodu, i szukają obrony w powiększeniu Władzy ich naprzeciw Arystokracji, lub Demokracji. Tak się stało w sławnych owych Rzeczpospolitych Grecyi i Rzymu, tak w Danii, Szwecyi i innych Europejskich Narodach. Podobnie także Lud gnębiony od Monarchy, wydziera mu Berło, i odzyskuje wolność, z której ofiarę uczynił spodziewany szczęśliwości pod rządem jednego. Takowy los i Wafzą Rzeczpospolitą wtenczas dopiero spotkać może, kiedy Rząd Wafz nie będzie równie sprawiedliwy dla wszystkich ziemi Wafzey Mieszkańców.

Ta ostatnia uwaga prowadzi mnie do dalszego zastanowienia się nad
Mia-

Miaściami i Wściami Wasczemi, iaki
wzgląd Wascze Prawa na nie mieć
powinny, aby Rzeczpospolita nie
doznała tey smutney kolei. Nie ie-
stem ia ani z liczby tych, którzy
nie mogą cierpieć żadney odmiany,
ani owych, którzy niechcą nic na
mieyfcu swoim zostawić, i wszystko
z gruntu wywracają. Dlatego nie
jest myślą moją radzić Wam, aby-
ście przypuścili Miasta do wspólne-
go z Wami Prawodawstwa. Dość i
tak machina Rządu Wasczego z li-
cznych kólek jest złożona; umniey-
szyby należało tey ogromności,
nie powiększać. Wiecie zaś o tym
bardzo dobrze, iż w Monarchi-
cznych i Arystokratycznych Pań-
stwach, Miasta są tylko ōrzywile-
ciem, w Demokratycznych składają
część Naywyższey władzy. Wy Po-
lacy chcecież napotym mieć Ary-
stokracją? czyli Demokracją?
Wszak podobno Wascza Arystokra-
cya Szlachecka podzielona na iednę

mo-

możną, a drugą z urodzenia tylko famego wypływającą zastąpi dobrze mieysce Demokracji. Nie pomnażajcie więcey sponów w Domu Waszym. Podchlebia to wprawdzie miłości własney Mieszczan, aby razem ze Szlachtą rządili, ale Miasta tego nie potrzebuia. Ządaią one tylko od Was opieki Praw swoich, z któremi z Zagranicy przyszły, ządaią bezpieczeństwa Osób i Maiątków swoich, ządaią równey sprawiedliwości. Zeby Miasta były spokojne o swòy los, trzeba ie zapewnić, iż ani Rząd Kraiowy, ani żaden Obywatel nie uczyni naymnieyszego uszczerbku ich Prawom i Przywilejom, że własności ich tak powszechne, jako szczególne będzie swemi siłami Naród bronił.

Zdaie się na pozor, że kiedy ie-
dna część Obywatelów w Narodzie
nie należy do Prawodawczey Władzy,
Rzeczpospolita dzielić się musi
na

na dwie klasy, z których jedna nie ma interesu przykładać się do u-
 szczęśliwienia Ojczyzny, dla tego,
 że druga zostawia samey tylko so-
 bie honor służyć iey. Lecz zasta-
 nowiwszy się nad tym dobrze, iż po-
 wfszechna pomyślność Kraiowa, jest
 pomyślnością każdego Mieszkańca
 w szczególności, byle tylko nie był
 tymczasowy, nie można przypuścić
 takiej obojętności, podobney do o-
 wych członków na żołądek zbunto-
 wanych, chyba wtenczas, / gdyby
 który Stan lub Obywatel nie dozna-
 wał równey z innemi nad sobą opie-
 ki Praw Rzeczypospolitey. Wszakże
 pod panowaniem Monarchów Mia-
 sta nie wchodzą w żadne rządy, dla
 tey równey atoli opieki kwitną i są
 szczęśliwe. Ztymwszystkim, aby
 więcey przywiązać ieszcze Miasta
 do Ojczyzny, potrzeba im otwo-
 rzyć drogę do stopniów Woylko-
 wych, do Urzędów Afseforskich,
 Skarbowych i dobrego porządku.

Mo-

Można także pozwolić nabywania Dóbr Ziemijskich, nie tym Mieszczanom, którzy przedając towary zagraniczne służyli zbytkowi, lub lichwą bawiąc się nabierali znaczne Summy w Polzcie, ale tym, którzy przez założenie Fabryk i sprowadzenie rzemieślników do Kraiu, i ludności, i wyrobieniu Materyałów na Waszey Ziemi rodzących się pomagać będą. Nawet i do kleynotu Szlacheckiego w nadgrode talentów i zasług poczynionych w Oyczyźnie posuwać ich należy. Takowe ustawy Wasze wprowadzą do serc Mielczan z nadzieją tych dostojności, większe przywiązanie do dobra publicznego i żywszą gorliwość o obronę Oyczyzny.

Rękodzieła i handel Miast są wprawdzie źródłem bogactw Kraiowych, ale rolnictwo osobliwie w Polzcie jest naysprzedniejszym i nayspewniejszym. Od tego dwa tamte zawisły. Jeżeli

li przez pomnożone Warsztaty po Miastach przez osadzanie w nich wiejskich ludzi, oderwiecie wiele rąk od pługa, zmniejszy się uprawa roli, i rękodzieła nie wielką będą miały korzyść. Ponieważ na ów czas drogą Zboża pochodząca nie z mnogości konsumpcyi, ale z małego zbioru szkodziłaby razem i właścicielom gruntu i Rzemieślnikom. Nie trzeba też wiele dowodzić, jak rolnictwo jest dalekie jeszcze u Was od stopnia doskonałości, jak jedne części ziemi nie są uprawne, a drugie dla złej uprawy nie wiele przynoszą plonu, jak wiele macie jeszcze lasów i bagnisk. Ludności więc do tego potrzeba. Ale jakże spodziewać się możecie ludności, jeżeli Chłop nie ma własności swojej? jeżeli uprawia ziemię, która nie jest jego? jeżeli nie ma nadziei, aby kiedy jego była? jeżeli sam tylko batog budzi go do roboty? Polacy! rzućcie okow Prawodawstwie Waszym
na

na tę klasę ludzi naylicznieyszą, ale razem nayniezczęśliwszą, która Was karmi. Niechcą oni mieć żadnego wpływu do Rządu Waszego. Nie domagają się Przywileiów, które Miasta pod boki dawnych Królów mieszkające słusznie lub niesłusznie sobie powyrabiały. Żądają tylko tego, aby każdy Chłop pewny był raz na zawsze tego gruntu, który mu Dziedzic Wsi wydzieli; aby umowy jego z Panem były święte, względem powinności roboty; aby miał pewną Sprawiedliwość w przypadku wyrządzoney sobie krzywdy. Nie przecze ia temu, że trudny jest do wynalezienia sposob, żeby przez ustanowienie Sądu między Panami i Chłopami, i Sprawiedliwości dogodzić, i nienadwerezzyć postulzeństwa tak potrzebnego w rolniczym gospodarstwie. Swiadkiem sam tego jestem, iak cała Gallicya przykrych z tey przyczyny doznawała skutków. Zagęściło się piniactwo, pola od-
to-

łogiem leżały, ani Pan, ani Chłop nic nie miał. Jeżeliby więc z powodu delikatności rzeczy mi podobano się Wam ustanowić Sądu przynajmniej polubownego dla Spraw Chłopskich z Panami swemi, należy koniecznie przywiązać własny interes Dziedzica do losu Chłopa na jego ziemi osadzonego. który gdyby poszedł ze Wsi do drugiego Pana z przyczyny poniesionej jakiej niesprawiedliwości, naówczas Sąd zwyczajny rozstrzygając spór o powrót do poddanego, miałby oraz moc poznawania takowej przyczyny. Aby zaś mogliście lepiej załudnić Kraj Wasz, kontrakty czynszowe z Zagranicznymi przychodniami ułatwią tę potrzebę. Woiewodztwa Wielkopolskie, pomimo uprzedzonego mniemania o twardym obchodzeniu się Polaków z Chłopami, pełne są takich czynszowników. Po tym, gdyby były Miasta ładniejsze po Kraju, niżeli są, lub gdyby kwit-

tnął

tnął pewny iaki handel, możnaby podobne czynić umowy po Wsiach Wafzych. Lecz iefzcze daleko iefcie od tey fposobności. Tymczasem niech wymierzona podług umowy praca rolnika, zaftąpi mieyfce czynfzu, a nieodmienność raz danego gruntu, będzie rekoymią włafności iego.

Nic atoli w Prawodawftwie Wafzym bardziey zatrudniać Was nie powinno, iak poprawa obyczaiów, na których ftoia Rzeczypolpolite. Więcey albowiem Pañstw upadło dla zepłutych obyczaiów, niżeli dla zgwałconych Praw. Jakimi byliście Polacy dawniey? iakimi teraz iefcieście? przyźrzyście fię w zwierciedle czynów fwoich. Poki żyliście na Wfiach, poki rolnictwo, to źródło obfitości, zdrowia i niewinnych uciech, ta fzkola dobrych obyczaiów Wafzą było Ziemiańską zabawą, fama panowała fzczerofć, roz-

ładek, nieskażone cnoty, miłość Ojczyzny. Dziś przez rozszerzenie Nauk, przez zbliżenie się do większego świata, przez zwiedzania cudzych Kraiów, wypolerowaliście rozum, aleście popsuili serca, popsuili obyczaje, i wprowadziliście do Ojczyzny te wady, które trudno pogodzić z dobrym Obywatelstwem. A co najgorzey, Religia w Waszym Kraiu od niejakiego czasu osłabiona została, która najpewniejszy jest zasada każdego rządu. Jako więc potrzebą jest Rzeczypospolitey utrzymywać ją, tak wątpić nie można, że Religia Panująca między Kardynałnemi Prawami Waszemi najpierwsze miejsce mieć będzie; zabezpieczając oraz wolność, prerogatywy i własność Stanu Duchownego, i nie dopuszczając nic takowego, coby ubliżyć mogło Władzy Kościelney, która iey jest właściwa. Byłoby albowiem oczywistą kontradycyą, aby Religia nazywała

wała się Panującą, a Ołtarze iey i Kapłani zostali bez pewney i stałej własności, aby mniej na nią było względu, niżeli na inne Religie cierpiane tylko w Kraiu dla tego, że są już wprowadzone. Duchowieństwo Wasze są to Obywatele, którzy zrodzeni z Kraiowych Obywatelów, przeniosłszy się do oddzielnego Stanu poświęconego na usługę Religii, i nieodmieniającego się tak, iak naprzykład Stan Żołnierski, podług każdego woli i humoru odmieniać się może, pełnią nayistotniejsze obowiązki w Ojczyźnie; którzy nawet w Stanach Rzeczypospolitey mają swoich Reprezentantów; I ciż niepowinni doznawać opieki waszego Prawa wspólnie z innemi Obywatelami Kraiowemi? Ze zaś od niejakiego czasu wolne pisma przez obojętność na to Rządu Waszego, i przez uleganie Zwierzchności Duchowney, zaczęły rzucać pociski na Religiją,

chcąc przez to osłabić ku niey ser-
ca Ludu, i napoić zdaniem prze-
ciwnemi cnocie i dobrym obyczaj-
iom, niezapomnicie zapewne o tak
ważney rzeczy w ustawach Waszych.
Może kto Wam czynić uwagę, że
nie trzeba ścisnąć wolności druku
dla większego rozszerzenia światła
po kraiu. Lecz spytajcie się tako-
wego, czyli na tym oświecenie za-
leży, aby śmiać się z Religii, aby
na Xieży rzucać potwarz, i roz-
siewać nauki iadem zarażone? Z tych
oświecających Polskę nie czytałem
żadnego Autora, któryby w uczoney
Rzeczypospolitey Dziełem i jakim
znakomitym wstawił się. Będąc oni
tylko naśladowcami popisują się w
Polszcze myślami modnemi i to ie-
szcze nie swoiemi. Woleliby ra-
czej zatrudnić się tłómaczeniem
dobrych xiąg zagranicznych, któ-
rych wielka jest liczba w różnych
potrzebnych naukach, na ten czas
Kray Wasz prawdziwieby się oświe-
cił.

cił. Ostrzegam zaś Was Polacy, jeżeli pozwolicie tey wolności nie określiwszy pierwey, aby w materyi tyczącey się Religii i obyczajów nikt nie ważył się drukować bez zezwolenia Duchowney Zwierzchności, na fundamencie Edyktów Zygmunta, I. i Zygmunta Augusta, a w rzeczach ściągających się do Rządu Rzeczypospolitey bez wglądania w to Zwierzchności Swieckiey, stanie się z czasem u Was to, co się stało teraz we Francyi, która naczytawszy się od lat kilkadziesiąt różnych Xiąg buntujących namiętności ludzkie przeciwko Religii, i Władzy Rządowej, chciała powrócić Prawo człowiekowi, chimeryczną równość, i nieograniczoną wolność, a natomiast do Kraiu sprowadziła burzę i zamieszanie. Już i w Waszey Polsce ziawiły się takowe pisma zapalające nienawiść Mieszczan i Chłopów przeciwko Stanowi Szlacheckiemu, ubogich przeciwko bogatym,

podległych przeciwko przełożonym. Autorowie bez Logiki nie zastanowili się nad tym, że musi być między Ludzmi iakiś porządek; że nie może być między nimi żadnym sposobem równość Fizyczna, lecz tylko Moralna. Natura sama uformowała ludzi bardzo nie równych w figurze, w talentach, co do rozumu, co do serca. A różnica między bogatemi i ubogimi poty będzie, póki ieden drugiemu niezacznie gwałtem wydzierać własności. Inney równości żądać roztropnie nie podobna oprócz opieki Prawa nad wszystkimi równie Obywatelami.

Tak zabezpieczywszy Religiją pa-
nującą i to wszystko, co do utrzy-
mania iey należy, ieżeliby potrze-
bna była w czym poprawa Ducho-
wieństwa, zostawcie ją Władzy Ko-
ścielney, która nim rządzi, i któ-
ra osobne na to ma Prawa swoje.
Nie dawaycie ucha tym, którzy
idąc

idąc za zdaniem Febroniusza i Richeryusza wmawiają w Was, iż możecie Sami takowe czynić reformy. Tak radzili Nasi koncepiści Niemieccy nieboszczykowi Jozefowi II, który z Protektora uczynił się Panem Religii, a z Religii chciał tylko mieć spreżynę Polityczną; który obrządki, nauki, karność przepisywał. Seminarya podług myśli swoiey zakładał, i Hierarchią Kościelną z gruntu wywrócił, otworzywszy przez to wrota do gorszącej nauki, do wolności sumnienia i złych przykładów. Jakie ztąd wypłynęły skutki? wiadomo Wam dobrze być powinno. Przyszło do tego, że musiano znowu powrócić władzę Biskupom, aby sami podług Prawa sobie właściwego czynili Duchowne rozrządzenia po Dyecezyach, Synody odprawiali dla utrzymania karności Kościelney. Seminarya ustanawiali, i nauki im sami przepisywali. Jeżeli przykłady Za-

graniczne , które u Was Polacy powszechnie bywają prawidłem czynności Waszych , pobudziły do przedsięwzięcia podobnych kroków , teź same przykłady niech Wam staną się powodem do odmiany tych myśli. Tym bardziey , gdy iak słyseż , Biskupi Wasi znaiący naylepiey rzemiosło swoje , od nieiakiiego czasu zatrudnili się szczególniey Dyecezyami , i stosowne do Praw Kościelnych , do czasu i okoliczności poczynili chwalebne rozrządzenia. Są oni zapewne o tym sami przekonani , że edukacya wpływa naywięcey w obyczaje i postępkic człowieka ; że Kapłaństwo potrzebuiąc światła rozumu i cnot , przysposabiać należy wcześnie Młodź Duchowną do piastowania godnie tego urzędu. Ani trzeba rozumieć , że wszystko u nich iest złe , czego sami nie urządzicie. Gdyby ieszcze w czym zdała się bydź potrzeba reformy , wiedząc iuż , co Was dolega ,

zgromadzą się zapewne Biskupi, i na Synodzie ułożą to, co się zgadzać będzie z dobrem Rzeczypospolitey i Prawami Kościelnemi. Sami się między sobą i prędey i łatwiey zreformować potrafią. Urządzenie zaś Seminaryów, iako należy tylko do władzy Biskupów, którzy są właściwemi Sędziami czystey Wiary i czystey nauki, i pod obowiązkiem sumnienia pilnować iey muszą, tak ani dzielić się nią z kim innym, ani poddawać iey nie mogliby pod iakimkolwiek pozorem, żadney inney Zwierzchności, bez nadwreżenia istotney powinności Pasterskiej. Kommissya też Edukacyina zbyt ma wiele pracy i zatrudnienia w ustanowieniu pewnych prawideł swoich dla publiczney edukacyi, i w dopilnowaniu skutku ich, aby ieszcze w nauki Duchowne wglądać miała. Dość będą szczęśliwi Biskupi, kiedy Edukacya publiczna odda im w ręce przychodzącą Młodź
do

do Seminarium oświeconą iuż dobrze innemi naukami, a Duchownemi sami się zatrudnić potrafią. Jeżeliby nakoniec osądziliście potrzebą użyć Zakony do edukacyi Młodzi Waszey, chociaż one mają właściwe w Religii obowiązki, przecięż aby się okazały użytecznieyszemi dla Dobra powszechnego, nie powinny się uchylać od tego ciężaru, byle tylko ie pierwey uczynić do tego zdatnemi, i byle przez to nie była rozwolniona Zakonność. Bo tym sposobem ani Klasztory dobrych Zakonnikòw, ani Wy nie mielibyście pożytecznych Nauczycielów. Szkołki także Parafialne nauczą Wasze pospolstwo czytać, pisać i rachunków. Niezapędzaycie się daleko w inne oświecenia. Gdyż i ubożsi Plebani nie byliby w stanie dostarczać Wam doskonalszych bakałarzów, i Lud Wasz ieszcze tego teraz nie potrzebuie. Co się tycze moralney dla niego nauki, zosta-

wcie to samym Plebanom. Tłómacząc oni po Kościołach Ewangelią i Przykazania Boskie, mają naylepszą sposobność przekładać zawsze Ludowi powinności człowieka względem Boga, względem Rodziców, względem Panów, względem siebie samych, względem bliźnich, i inne tym podobne. Nigdzie przyzwoiciey nasłuchać się nie może pospolstwo tey prawdy moralney o równości Człowieka, iak na takich naukach, gdzie powtarza mu często Kapłan te słowa: iż wszyscy ludzie są równi w oczach Boga.

Te są pierwsze fundamenta Polacy, które gdy ugruntowane zostaną, poprawiać możecie bezpiecznie wszystkie inne części Rządu Waszego, tak co do Władzy Prawodawczej, iako teź wykonywującej. Długie i przykre doświadczenia nauczyć iuż Was powinny, co osłabiac co

wzmacnia Rzeczpospolitą? W niektórych rzeczach macie już wskazaną sobie drogę za teraźniejszego Panowania. Winniście Królowi Waszemu łączącemu się zawsze z Narodem, gdzie idzie o dobro Ojczyzny, między innymi, ustanowienie Kommissyi Woyskowej i Skarbowey. Bez których nie mielibyście ani takiego nawet porządku, który jest, i Arystokracya sama kilku możnych Osób, mająca w ręku swoich Skarb i Woysko dotądby Wami rządziła pod imieniem Rzeczypospolitey. W wolnym Republikantskim Narodzie, iako Prawodawstwo nie od iedney Osoby woli zawisło, tak i wykonanie onegoż, iedney Osobie powierzone bydz nie powinno. Bezpiecznieysza jest takowa Władza na kilka lub kilkanaście Osób podzielona, które i światła w radach sobie udzielać, i wzajemnie pilnować się będą. A naywięcey pilnować ją powinna Naywyższa iaka Magistratura, którą na-

zwiyćcie , iak się Wam podoba , czyli Strażą , czyli Radą , czyli Władzą dozorczą , byle rzecz pożyteczna Kraiowi była , i byle więcej miała mocy od zniesioney Rady , ktòra to straszyla tylko Obywatelòw , i bez potrzeby tłòmaczyła Prawa , a żaden iey ani Sąd , ani Obywatel nie słuchał , kiedy niechciał . Nie tayo mi iest , że Burmistrz nawet ieden małego Miasteczka Waszego odważył się długo opierać iey zaleceniu .

Poki zaś Polacy przez poprawę Rządu , Seymiki Wasze nie będą spokoinieysze , i porządnieysze , pòki na Seymach więcej będziecie mòwić , niżeli czynić , pòki dla wszystkich Stanòw Ludzi nie obmyślicie sprawiedliwości i prędkiey , i niezawodney , pòki nie włożycie ròwnego ciężaru Podatkòw na wszystkich Obywatelòw w miarę ich dochodòw , pòki nie będziecie starali się poprawiać dròg , kopać kanałòw , czyścić

rzek

rzek spławnych, Miast zaludniać
 rzemieślnikami, póki w Woysku Wa-
 szym nie będzie ślepego posłuszeń-
 stwa, względu na zasługi i zdatność
 w Awansach, równie odwagi serca,
 iako też wiadomości sztuki woien-
 nej w Kommenderuiących, póki nie
 zaščzepicie powszechney Edukacyi
 w Narodzie w potrzebę każdego Sta-
 nu; póki Wasze Trybunały, Wasze
 Kommissye, Wasze Sądy będą zia-
 zdami nie dla pełnienia przyiętych
 obowiązków, ale dla parady, uczt i
 rozrywek; póty, śmiało powiem, że
 nie możecie sobie wròżyć kwitnącey
 Rzeczypospolitey. Nie Polacy, nie
 ustawy pięknie napisane, ale wyko-
 nanie onych Was dopiero uszczę-
 śliwi. Ktòrego wtenczas spodzie-
 wać się możecie, kiedy nie Wy
 Prawu, ale Prawo Wam rozkazować
 będzie; kiedy miłość Oyczyzny sta-
 nie się pierwszym celem serc Wa-
 szych, kiedy z prywaty uczynicie
 ofiarę dobru publicznemu, kiedy u-

mo-

morzycie na zawsze niezgody, które kłóćą członki z Głową Narodu, i same członki między sobą, a przez to sprawować zwykły straszne konwulsye w całym Politycznym ciele Rzeczypospolitey. Tego pożądanego skutku Wam naybardziej życzę z serca. A lubo spełzła już dla mnie podchlebna nadzieia a podobno już na zawsze! kosztować razem z Wami słodkich owoców wolnego Rządu, cieszyć się przynajmniej będę z pomyslności Waszey, ile razy wspomnę, że Rzeczpospolita Polska po tylu klęskach i nieszczęśliwych przemianach stała się nakoniec rządną, mocną, i bogatą.

<http://rcin.org.pl>

na .

XVIII-1.1650-1654